

Až nebude nic,
co bolelo by.
Až dlaně suché
se dotknou vody,
budu ti pět
minut zpívat
o tichu mezi slovy.
V něm najdu-li nit,
svážu tě jí,
a budu pak mít
alespoň naději,
že zůstaneš svá-
zaná navěky,
a nebudeš mě
zlobit.

R:
Tak by se mi život po tvém boku líbil.
Nadechnu se znova, půjdu si tě snít.
Já mít svoji ženu,
do smrti bych s ní byl.
Pokud by jí ovšem
nepraskla nit.

Vím, že jsi ta,
že jiná není.
A až budeš syta,
dej mi znamení.
Pak vezmu si tě-
lo i duši,
a budeme si slušit.
Budeš pak mé
teplo pod peřinou.
A až bude tě víc,
tak moje vinou,
povineš ji,
anebo jeho,
a já zahrnu vás něhou.

R: (2x)